

---

11 - MOCIÓ PRESENTADA PELS GRUPS MUNICIPALS GENT D'ESQUERRES-ICV-EUiA, SOM GRAMENET I PARTIT SOCIALISTA DE CATALUNYA PER LA DEFENSA DELS DRETS HUMANS DEL POBLE SAHARAUÍ.

El Ple de l'Ajuntament, per majoria, amb 24 vots a favor [PSC, SG, C's i GE-ICV-EUiA] i 2 abstencions [PP] dels 26 regidors assistents, **aprova** la moció següent:

“El 27 de febrer del 1976 es va proclamar la República Àrab Sahrauí Democràtica (RASD), 42 anys després el procés de descolonització segueix pendent. La injusta situació porta a que de forma sistemàtica es vulnerin els drets humans en tot el territori ocupat, un d'aquests exemples és el del cas dels presos del campament de la dignitat de Gdem Izik.

El campament de Gdem Izik va ser el primer dels grans moviments que es van produir a la majoria dels països àrabs i que es van conèixer com la primavera àrab. La protesta es va celebrar a les afores de Al-Aaiun ocupat, on milers de persones van aixecar un campament de la dignitat, pacífic, fins que van arribar les forces marroquines i el van desmantellar violentament.

Com a conseqüència d'aquest, les autoritats marroquines van arrestar arbitràriament als que han acabat sent els bocs expiatoris de l'acció. El conseqüent judici que va començar al desembre de 2016, s'ha celebrat en un tribunal civil, el de Salé, després que el Tribunal de Cassació revoqués les penes inicialment imposades contra els activistes sahrauís per un Tribunal Militar l'any 2013, ordenant la repetició del judici, per falta de proves.

El Tribunal civil marroquí de Salé va dictar el passat mes de juliol severíssimes i injustes condemnes contra 21 dels 24 presos polítics jutjats per la seva participació al campament de la dignitat de Gdeim Izik el 2010, imposant penes que inclouen, en vuit casos, la cadena perpètua, tres a trenta anys de presó, cinc a vint-i-cinc anys, i tres a vint anys. Només dos activistes sahrauís estan en llibertat després d'haver complert més anys a la presó dels que el tribunal ha dictat per a ells.

Les missions internacionals d'observació jurídica presents en els judicis, com les del Consell General de l'Advocacia Espanyola, Human Rights Watch, Amnistia Internacional o Centre Robert F. Kennedy, han denunciat nombroses irregularitats i la manca de garanties processals suficients per qualificar el judici com a just i transparent, a més de qualificar al Tribunal de Salé com un tribunal extra-territorial, sense competència per jutjar els fets ja que el Regne del Marroc no compta amb jurisdicció sobre el Territori No Autònom del Sàhara Occidental.

De la mateixa manera, han reiterat que el Comitè de l'ONU contra la Tortura va concloure el mes de novembre de 2016 que el Marroc havia vulnerat la Convenció contra la Tortura en relació a un dels condemnats, Naama Asfari, assenyalant a més que el Tribunal no hauria de tornar a basar les seves sentències en confessions obtingudes mitjançant tortures o maltractaments. En aquest sentit l'Audiència Nacional Espanyola va concedir a l'octubre de 2016 l'Estatut de Refugiat Polític a Hassanna Aalia, un dels activistes jutjat en rebel·lia i condemnat a cadena perpètua pel Tribunal Militar marroquí.

Per tot això, considerant que el Sàhara Occidental és l'únic Territori No Autònom sota ocupació estrangera sense una Potència administradora reconeguda internacionalment. Cal recordar que l'ocupació per part del Marroc és il·legal en virtut del segon article comú als quatre convenis de Ginebra. Aquesta afirmació s'ha confirmat amb els últims veredictes del Tribunal de Justícia de la Unió Europea en el que s'han considerat il·legals els acords bilaterals pesquers sota l'argumentació que el Sàhara Occidental no pertany al Marroc, motiu pel qual no pot explotar els recursos naturals sahrauís sense el seu consentiment. Així com que aquests vulneren l'obligació de la UE de respectar el dret d'autodeterminació del poble sahrauí.

També cal denunciar que la Missió de les Nacions Unides per al Referèndum al Sàhara Occidental, la MINURSO, no té en el seu mandat de competències el de supervisar els drets humans, el que és una greu anomalia en relació a totes les missions d'aquest organisme internacional.

Per tot això, es proposa al Ple l'adopció dels acords següents:

Primer - El govern espanyol sol·liciti l'anul·lació dels judicis en tant que els fets es van circumscriure al Sàhara Occidental, Territori No Autònom pendent de descolonització i ocupat il·legalment pel Marroc, i per tant, fora de la sobirania, competència i jurisdicció de l'esmentat Tribunal.

Segon - El govern espanyol exigeixi una investigació independent, en el marc del Consell de Drets Humans de Nacions Unides, que aclareixi els fets que es van produir en el desmantellament del campament de Gdeim Izik, i determinar la situació de les persones injustament condemnades, especialment sobre les irregularitats denunciades per les missions internacionals relatives a les confessions realitzades presumptament sota tortures o maltractaments.

Tercer - El govern espanyol, el govern de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet condemnin les violacions manifestes i fefaentment provades dels drets humans i llibertats fonamentals que es produeixen al Sàhara Occidental.

Quart - El govern espanyol persegueixi fins el compliment de la sentència del Tribunal de Justícia Europeu en relació al Sàhara Occidental del 21 de desembre de 2016, on es reafirmava que el Sàhara Occidental no forma part del regnat del Marroc. Així, els acords comercials entre la Unió Europea i el Marroc, no són aplicables al Sàhara Occidental, y per tant no es poden establir activitats comercials ni exportar els recursos naturals del Sàhara Occidental sense el consentiment de la població Sahrauí.

Cinquè - L'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet reafirma, un any més, el compromís amb els projectes de cooperació amb el Sàhara Occidental i la societat civil que hi col·labora.

Sisè - Traslladar aquests acords a la Presidència del Parlament Europeu, a la Presidència del Consell Europeu, a la Comissió Europea, a la Comissària Europea d'Afers Exteriors i Política de Seguretat, al Ministeri espanyol d'Afers Exteriors, a la Missió Permanent d'Espanya a les Nacions Unides, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, el Senat i el Congrés dels Diputats, a la Delegació de la RASD a Espanya i a Catalunya, al Frente Polisario, al Consolat del Marroc a Barcelona, a l'Ambaixada del Marroc a Espanya, a la federació d'ACAPS Catalunya, CEAS i a les diferents associacions del municipi en defensa dels drets humans, com l'Associació Santa Coloma amb el Sàhara.”